

Wrocław, 16 kwietnia 2004 roku

WK.660/119/K-72/03

**Pan
Stefan Zawierucha
Wójt Gminy Marciszów**

**ul. Główna 86
58 – 410 Marciszów**

Regionalna Izba Obrachunkowa działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) przeprowadziła w okresie od 3 grudnia 2003 r. do 5 marca 2004 roku kontrolę kompleksową gospodarki finansowej gminy Marciszów.

Szczegółowe ustalenia kontroli zawiera protokół podpisany bez zastrzeżeń 5 marca 2004 roku przez Wójta oraz Skarbnika Gminy.

Przeprowadzona kontrola wykazała uchybienia i nieprawidłowości w niżej wymienionych segmentach gospodarki finansowej:

W zakresie spraw ogólnie - organizacyjnych

Gospodarka finansowa jednostek oświaty była prowadzona z naruszeniem przepisów ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (jednolity tekst: Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 ze zm.), ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148 ze zm.) oraz ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.); w statutach ww. jednostek nie określono ich formy organizacyjno – prawnej, ponadto nie zostały wyodrębnione rachunki bankowe dla każdej jednostki, nie zaprowadzono ewidencji księgowej rejestrującej operacje finansowe dla każdej z tych jednostek oraz nie sporządzano odrębnych sprawozdań finansowych. Kierownicy jednostek nie upoważnili głównego księgowego do wykonywania czynności, o których mowa w art. 35 ustawy o finansach publicznych, a zorganizowany obieg dokumentów, dotyczących poszczególnych jednostek, nie zapewniał kierownikowi jednostki ich autoryzowania.

Odpowiedzialność za całość gospodarki finansowej, stosownie do art. 28 a ust. 1 ustawy o finansach publicznych ponosi kierownik jednostki. Również art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie oświaty stanowi, że dyrektor szkoły dysponuje środkami finansowymi i ponosi odpowiedzialność za ich prawidłowe wykorzystanie. Natomiast obowiązki kierownika jednostki w zakresie rachunkowości określa ustawa o rachunkowości.

Stwierdzono, że Wójt Gminy podjął działania związane z wykonaniem obowiązków w zakresie kontroli finansowej, wynikające z przepisów art. 35a ustawy o finansach publicznych – obowiązujących od stycznia 2002 roku, dopiero w grudniu 2003 roku, wydając Zarządzenie Nr 49/03 z 31 grudnia 2003 roku w sprawie ustalenia procedur kontroli finansowej. Również w czasie kontroli,

tj. w okresie od 22 do 29 grudnia 2003 r., zgodnie z dyspozycją art. 127 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, została przeprowadzona kontrola wydatków w GOPS, obejmująca rok 2002 i 2003.

W zakresie księgowości i sprawozdawczości budżetowej

W zakładowym planie kont nie określono kont analitycznych prowadzonych do konta 221 „Należności z tytułu dochodów budżetowych”, wymaganych na podstawie art. 10 ust.1 pkt 3 lit. a ustawy o rachunkowości.

W wykazie ksiąg rachunkowych (§ 2, części II, pkt 2 instrukcji w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia rachunkowości) nie zamieszczono wszystkich ksiąg rachunkowych stosowanych w jednostce, tj. nie wyszczególniono dwóch ksiąg rachunkowych, prowadzonych w 2002 i 2003 r. metodą ręczną, czym nie dopełniono obowiązku wynikającego z przepisów art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o rachunkowości.

Niezgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. Nr 153, poz.1752), w 2002 i 2003 r. wykonane dochody i wydatki księgowano równolegle na kontach syntetycznych jednostki (130 – 1 - „Wydatki Urzędu Gminy”, 130 – 2 - „Dochody Urzędu Gminy” w korespondencji z kontami rozrachunkowymi zespołu 2 „Rozrachunki i roszczenia”) oraz organu (133 – „Rachunek budżetu”, 901 - „Dochody budżetu”, 902 - „Wydatki budżetu”). Dochody i wydatki budżetu winny być księgowane na podstawie sprawozdań jednostek budżetowych.

Zapisy księgowe na kontach księgi głównej dokonywane były na kontach, których nie zawierał zakładowy plan kont (między innymi na kontach: 224 –1, 221-1 do 221-4, 221-6, 221-7, 080 – 1 do 080 – 8 oraz 750 –1), przy jednoczesnym braku zapisów na kontach syntetycznych, ustalonych w zakładowym planie kont, tj. 080 - „Inwestycje”, 221 - „Należności z tytułu dochodów budżetowych”, 139 - „Inne rachunki bankowe” (ewidencję prowadzono na dwóch kontach 139), 225 - „Rozrachunki z budżetami”(ewidencję prowadzono na dwóch kontach 225) i 750 - „Przychody i koszty ich uzyskania” (ewidencję prowadzono na dwóch kontach analitycznych).

Wyżej wymieniony sposób prowadzenia ewidencji księgowej pozostawał w sprzeczności z wytycznymi rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont (...) oraz postanowieniami zakładowego planu kont. Nieprawidłowość w zakresie braku zapisów na wymienionych kontach syntetycznych została wyeliminowana w kwietniu 2003 r. poprzez wprowadzenie komputerowej ewidencji księgowej.

Przeniesienia długoterminowych należności budżetowych z tytułu dochodów budżetowych do krótkoterminowych w wysokości raty należnej za 2002 i 2003 rok, dokonano zapisem na kontach: Ma 226 - „Długoterminowe należności budżetowe” i Wn 221 - „Należności z tytułu dochodów budżetowych”, bez równoległego zapisu na kontach Wn 840 - „Rezerwy i przychody przyszłych okresów” i Ma 750 - „Przychody i koszty finansowe”, czym naruszono przepisy cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 roku.

Odpowiedzialność za prowadzenie ewidencji syntetycznej ponosiła Skarbnik.

W zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

Dowody źródłowe będące podstawą zapisów w ewidencji księgowej, załączone do wyciągów bankowych, oznaczone były tym samym numerem, co utrudniało ich identyfikację i było sprzeczne z art. 24 ust. 4 pkt 1 ustawy o rachunkowości. Dowody źródłowe w objętej kontrolą próbie były zatwierdzone do wypłaty w większości przez Sekretarza Gminy na podstawie upoważnienia, udzielonego 22 marca 2002 r. przez Wójta Gminy Teresę Szarek. Sekretarz Gminy nie posiadała aktualnego upoważnienia do takiego działania, wydanego przez obecnego Wójta Gminy

Niezgodnie z postanowieniami zakładowego planu kont na koncie 201 – „Rozrachunki z dostawcami i odbiorcami” zostały zaewidencjonowane operacje gospodarcze związane z utworzeniem bankowej lokaty terminowej z sum depozytowych oraz należności z tytułu czynszów dzierżawnych za lokale użytkowe, zamiast odpowiednio na kontach: 240 – „Pozostałe rozrachunki” i 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych”.

Należności w kwocie 2.311,63 zł z tytułu świadczonych przez gminę usług, których termin płatności przypadał na 2000, 2001 i 2002 rok, nie zostały wyegzekwowane do końca 2003 roku.

Nie prowadzono analityki pozwalającej na przyporządkowanie odsetek w kwocie 3.225,90 zł, zaewidencjonowanych na koncie 240 – „Pozostałe rozrachunki”, określonym wykonawcom robót z tytułu złożonego przez nich zabezpieczenia należytego wykonania umów. Ponadto nie zaewidencjonowano na tym koncie zobowiązania w kwocie 1.010 zł, stanowiącego równowartość znaków wartościowych na 31.12.2002 r., otrzymanych z PKO Bank Państwowy w Kamiennej Górze. Powyższe było sprzeczne z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Nie uzyskano od 13 kontrahentów pisemnego potwierdzenia sald należności, wykazanych na koncie 201 „Rozrachunki z dostawcami i odbiorcami” wymaganego na podstawie art. 26 ust.1 pkt 2 ustawy o rachunkowości oraz § 6 ust. 3 instrukcji inwentaryzacyjnej.

Odpowiedzialność za wskazane uchybienia i nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji księgowej ponosiła Skarbnik.

W zakresie dochodów budżetowych

W 2002 i 2003 roku przypis i odpis należności z tytułu podatków i opłat w ewidencji syntetycznej, był sporządzany raz na kwartał, zamiast nie rzadziej niż raz w miesiącu, do czego zobowiązywały przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 50, poz. 511 ze zm.).

W sprawozdaniu Rb – PDP z wykonania podstawowych dochodów podatkowych i Rb – 27 S z wykonania planu dochodów budżetowych za okres od początku roku do dnia 30 czerwca 2003 roku, skutki dzielonych przez gminę ulg w zakresie umorzeń, odroczeń i zwolnień obliczone za okres sprawozdawczy, zostały zawyżone o 523 zł w podatku rolnym, co było niezgodne z zasadami określonymi w instrukcji, stanowiącej załącznik numer 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z 13

marca 2001 roku w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. Nr 24, poz. 279 ze zm.). Wynikało to z uwzględnienia decyzji w sprawie rozłożenia na raty zaległości w podatku od nieruchomości za 2001 r., którą Wójt Gminy wydał 9 września 2002 roku.

W przypadku sołtysa wsi Pustelnik stwierdzono nieterminowe odprowadzanie na rachunek bankowy Urzędu zainkasowanych w 2003 r. kwot z II i III raty łącznego zobowiązania pieniężnego, z naruszeniem przepisów art. 47 § 4a ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.) oraz zasad określonych w § 2 pkt 3 zawartej umowy na inkaso.

Od dwóch podatników nie wyegzekwowano złożenia deklaracji w sprawie podatku rolnego na 2003 rok w terminie określonym przepisami art. 6a, ust. 8 pkt 1 ustawy z 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (jednolity tekst: Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 ze zm.). Czterem osobom fizycznym (na 15 objętych badaniem) nakazy płatnicze na 2003 rok dostarczono w terminach zagrażających wywiązaniu się z ustawowego terminu pierwszej raty podatków, wchodzących w skład łącznego zobowiązania pieniężnego, określonego w art. 6a ust. 6 ustawy o podatku rolnym i art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.). W stosunku do dziesięciu podatników (osoby fizyczne) na piętnastu objętych badaniem w łącznym zobowiązaniu pieniężnym, dwóch (osoby prawne) na sześciu badanych w podatku od nieruchomości oraz jednego w podatku od środków transportowych nie podjęto w pełnym zakresie bądź w wymaganych terminach czynności w celu wyegzekwowania ich zaległości, czym naruszono przepisy § 3 ust. 1, § 5 ust. 1, i § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541 ze zm.). Nie wystawiono tytułów wykonawczych dwom podatnikom w zobowiązaniu łącznym na zaległości z 2002 r., dwom podatnikom podatku od nieruchomości na zaległości z 2002 i 2003 roku oraz jednemu w podatku od środków transportowych na zaległości z 2001 i 2002 roku, czym nie dopełniono obowiązku wynikającego z przepisu § 5 ust. 1 cytowanego wyżej rozporządzenia w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Trzem podatnikom, zalegającym z wpłatami podatków, tytuły wykonawcze wystawiono dopiero w trakcie kontroli, (tj. 8 i 15 stycznia 2004 roku).

Zaległości w opłatach podatku rolnego, w przypadku jednej osoby prawnej, zlikwidowano w 2002 r. poprzez kompensatę wzajemnych należności z naruszeniem przepisów art. 64 § 2, w związku z art. 65 Ordynacji podatkowej.

Organ podatkowy dopiero w dniu 17 lutego 2003 r. wydał decyzje określające wysokość zaległości w podatku od środków transportowych za 2001 i 2002 rok, tj. po upływie dwóch lat w przypadku terminu płatności I raty za 2001 r., po upływie półtora roku w przypadku terminu II raty za 2001 r. oraz po upływie roku od terminu płatności I raty 2002 roku, czym naruszono przepisy art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej.

W przypadku czterech zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, stwierdzono uchybienie przepisom określonym w art. 11¹ ust. 8 ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r., Nr 147, poz. 1231 ze zm.); przy wyliczeniu opłaty za zezwolenia nie uwzględniono proporcji między wielkością opłaty, a okresem

ważności zezwolenia, co skutkowało pobraniem w 2003 roku pierwszej wpłaty w kwotach zawyżonych bądź zaniżonych w stosunku do należnych.

W zakresie wydatków budżetowych

Pracownikom, którym przysługiwał dodatek funkcyjny, nie określono przyznanego procentu najniższego wynagrodzenia zasadniczego, stosownie do tabeli stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lipca 2000 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. Nr 61, poz.707 ze zm.), a od 1 stycznia 2003 r., stanowiącej załącznik nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 2003 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. Nr 33, poz. 264). Nie stwierdzono wypłaty dodatków w wysokości przekraczającej kwoty wynikającej z przepisów rozporządzenia. Za sprawy związane z wynagrodzeniami pracowników Urzędu odpowiada Sekretarz.

W § 4 pkt 4 regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych zawarto zapis pozostający w sprzeczności z art. 8 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (jednolity tekst: Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.), a mianowicie uzależniono możliwość korzystania ze świadczeń finansowanych ze środków funduszu, w przypadku osób nowo zatrudnionych, od przepracowania pełnych dwóch lat.

Kontrola wykazała brak realizacji zalecenia pokontrolnego dotyczącego przestrzegania przepisów cyt. wyżej ustawy w zakresie ustalania wysokości odpisu oraz terminów przekazywania równowartości dokonanego odpisu na rachunek funduszu. Wysokość odpisu podstawowego w 2002 oraz w 2003 roku ustalono niezgodnie z art. 5 ust. 1 cyt. ustawy, w związku z przyjęciem nieprawidłowej przeciętnej liczby zatrudnionych. Na koniec 2002 i 2003 roku skorygowano przeciętną planowaną liczby osób zatrudnionych do faktycznej przeciętnej liczby zatrudnionych, na podstawie ustalonej przeciętnej liczby zatrudnionych, w której nie uwzględniono pracowników interwencyjnych (zatrudnianych okresowo), co pozostawało w sprzeczności z przepisami § 1 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalenia przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 168 ze zm.). Do ustalenia wysokości odpisu podstawowego w 2002 r. przyjęto przeciętne zatrudnienie wynoszące 38,15 osoby, a zgodnie ze sprawozdaniem Z-06 o zatrudnieniu za 2002 r. przeciętna liczba zatrudnionych w Urzędzie wyniosła 42 osoby. Natomiast zgodnie ze sprawozdaniem Z-06 za 2003 r. przeciętne zatrudnienie w Urzędzie wynosiło 52 pracowników, a do ustalenia wysokości odpisu podstawowego przyjęto przeciętne zatrudnienie wynoszące 37,01. Negatywnym tego skutkiem było zaniżenie ww. odpisu na 2002 r. o kwotę 2.535 zł (odpis w wysokości 25.125 zł; winno być 27.660 zł) oraz na 2003 r. o kwotę 10.142 zł (odpis w wysokości 25.035 zł; winno być 35.177 zł).

Nie zostały zachowane terminy odprowadzenia na rachunek bankowy funduszu równowartości dokonanego odpisu, określone w art. 6 ust. 2 cyt. ustawy.

Odpowiedzialność za wykonywanie przepisów cyt. ustawy, na podstawie upoważnienia kierownika jednostki, ponosił Sekretarz.

W wydatkach sierpnia 2002 r. ujęto rozliczenia kosztów podróży służbowych pracowników odbytych w styczniu, lutym oraz czerwcu 2002 r., natomiast w wydatkach maja 2003 r. koszty podróży odbytych w styczniu, lutym, marcu i kwietniu 2003 r., co stanowiło naruszenie przepisów art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Rachunki kosztów podróży, osoby wykonującej na podstawie umowy zlecenie obowiązki związane z gospodarką leśną, rozliczone w sierpniu 2002 r., były związane z wyjazdami w teren w miesiącach: marzec, kwiecień, maj i czerwiec 2002 r., natomiast rachunki rozliczone w czerwcu 2003 r. zostały wystawione w grudniu 2002 r. oraz w miesiącach styczeń - maj 2003 roku. Powyższe pozostawało w sprzeczności z art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości, a ponadto brak ujęcia w księgach rachunkowych 2002 r. kosztów związanych z rachunkami za koszty podróży odbytych w grudniu, stanowił naruszenie art. 6 ust. 1 cyt. wyżej ustawy.

Z budżetu gminy w 2002 i 2003 r. finansowano wydatki trzech klubów sportowych, tj. podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych i nie działających w celu osiągnięcia zysku, co było sprzeczne z przepisami art. 118 ustawy o finansach publicznych oraz postanowieniami uchwały Rady Gminy w sprawie trybu postępowania o udzielenie dotacji, sposobu jej rozliczenia oraz kontroli wykonywania zleconego zadania.

Wykonawcy remontu przepustu drogowego w drodze gminnej w Sędziszawie przekazano materiały budowlane pomimo, że w zleceniu na przedmiotowy remont nie zawarto zapisów mówiących o tym, że będzie on wykonywany w całości lub w części z materiałów powierzonych przez zamawiającego. W związku z tym, że szereg uzgodnień dokonywano ustnie bez ich odpowiedniego udokumentowania, nie zapewniono jasnych i czytelnych zasad rozliczenia remontu, w tym przede wszystkim rozliczenia przekazanych materiałów. Pomimo, że wartość wynagrodzenia ryczałtowego ustalono w zleceniu na wykonanie przedmiotowych robót poniżej wartości kosztorysowej, nigdzie nie udokumentowano, że miało to związek z przekazaniem materiałów budowlanych przez zleceniobiorcę. Wykonane roboty, odebrane protokolarnie, nie były rozliczane kosztorysem powykonawczym (kosztorys ofertowy nie był sprawdzany ze strony zamawiającego).

Analogiczna sytuacja wystąpiła w przypadku materiałów przekazanych wykonawcy remontu dachu budynku w Ciechanowicach 250. W zleceniu na remont nie zawarto zapisów mówiących o tym, że będzie on wykonywany przy użyciu materiałów dostarczonych przez zleceniodawcę oraz nie określono sposobu ustalenia ostatecznej wysokości wynagrodzenia, w związku z tym, że koszt wykonania prac ustalono na „ok. 12.000 zł brutto”. Nie sporządzano żadnej dokumentacji, na podstawie której można było określić wartość robót. Za wykonany remont wykonawca wystawił fakturę na kwotę 12.000 zł. Ze znajdującego się w dokumentacji remontu rozliczenia materiałów użytych do wykonania robót związanych z remontem dachu, nie wynikało kto je sporządził oraz nie zostało ono sprawdzone przez inspektora nadzoru. Uwarunkowania przeprowadzenia remontu (zły stan techniczny dachu) nie zwalniały od konieczności udokumentowania określonych zdarzeń

mających wpływ na wysokość wynagrodzenia za wykonane roboty, w tym m.in. sporządzenie kosztorysu powykonawczego oraz potwierdzenie przez inspektora nadzoru wbudowania przekazanych wykonawcy materiałów.

W prowadzonym postępowaniu o zamówienie publiczne na remont sanitariatów w Szkole Podstawowej i Gimnazjum w Marciszowie w ofertach nr 1 i nr 2 podano inny termin wykonania robót niż określony w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Analiza złożonych ofert wykazała ponadto, że w ofercie nr 1 zaświadczenia z właściwego urzędu skarbowego oraz właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zostały wystawione na dzień 04.06.2002 r., a biorąc pod uwagę termin składania ofert, który wyznaczono na dzień 19.07.2002 r., powinny być one wystawione nie wcześniej niż na dzień 07.06.2002 r., stosownie do przepisów § 1 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 24 czerwca 2002 r. w sprawie dokumentów, jakich zamawiający może żądać od dostawcy lub wykonawcy w celu potwierdzenia spełnienia warunków uprawniających do udziału w postępowaniu o zamówienie publiczne (Dz. U. Nr 91, poz. 817).

Roboty związane z remontem drogi w Domanowie zostały wykonywane bez zgłoszenia ich do organu nadzoru architektoniczno-budowlanego, do czego zobowiązywał art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126 ze zm.). Ww. obowiązku nie dopełnił pracownik merytorycznie odpowiedzialny za drogi gminne.

W kosztorysie na odbudowę i modernizację drogi w Świdniku nie określono wskaźników narzutu zysku oraz kosztów pośrednich (ceny podano wraz z narzutami bez ich wyodrębnienia), w związku z tym nie można było ocenić prawidłowości wysokości przyjętych narzutów, o których mowa w przepisach § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 26 lutego 1999 r. w sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego (Dz. U. Nr 26, poz. 239).

W przypadku kosztorysu na oświetlenie drogowe przyjęto narzut do kosztów zakupu materiałów, co pozostawało w sprzeczności z przepisami § 2 ust. 5 cyt. rozporządzenia. W nieprawidłowej wysokości przyjęto również narzut zysku, tj. 20 % zamiast 5 %, co było sprzeczne z przepisami § 2 ust. 7 cyt. wyżej rozporządzenia.

Stwierdzono, że kosztorysy inwestorskie na remont dachu i sanitariatów oraz modernizację drogi w Świdniku i wykonanie oświetlenia drogowego nie zawierały informacji określonej w przepisach § 2 ust. 8 cyt. wyżej rozporządzenia.

Zapłaty za wykonanie dokumentacji projektowej na drogę w Świdniku dokonano w kwocie odpowiadającej wynagrodzeniu ustalonemu w zawartej umowie o prace projektowe w budownictwie, pomimo braku pełnego wykonania przedmiotu umowy, tj. nie uzyskano wymaganych prawem pozwoleń, w tym przede wszystkim pozwolenia na budowę. Trudności w wykonaniu przedmiotu umowy, związane z brakiem wydania przez wójta decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy założeniu, że nie wynikały z winy wykonawcy, powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w zmianie zapisów umowy, dotyczących przedmiotu umowy lub też terminu jej realizacji.

W zakresie mienia komunalnego

Zasady sprzedaży lokali mieszkalnych, w tym zasady udzielania bonifikat, zostały ustalone w 2002 r. przez Zarząd Gminy, a w 2003 r. przez Wójta Gminy, co pozostawało w sprzeczności z przepisami art. 68 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.), w myśl których udzielenie bonifikaty musi wynikać z decyzji organu stanowiącego.

Wykazy nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży nie zawierały ceny nieruchomości, wymaganej przepisem art. 35, ust. 2 pkt 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Zarząd Gminy w 2002 r. w drodze bezprzetargowej sprzedał trzy lokale użytkowe dotychczasowym dzierżawcom bez wymaganej zgody Rady Gminy, czym naruszył przepisy art. 34 ust. 6, w związku z art. 37 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W przypadku sprzedaży dwóch lokali mieszkalnych, ich wycena została dokonana w oparciu o operaty szacunkowe sporządzone przez rzeczoznawcę majątkowego na zlecenie nabywcy, co pozostawało w sprzeczności z przepisami art. 25 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Analiza zmian w stanie wartościowym środków trwałych w 2002 r. wykazała brak przestrzegania przepisów art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości w zakresie terminowości dokonywania zmian w stanie składników majątku. Zakupione we wrześniu i październiku 2002 r. środki trwałe (kserokopiarkę, przystanek autobusowy), wprowadzono na stan księgowy dopiero w dniu 31.12.2002 r. (tj. po dwóch i trzech miesiącach od daty ich zakupu). Środki trwałe uzyskane z zakończonych w 2002 r. inwestycji (ogrodzenie cmentarza komunalnego w Ciechanowicach i oświetlenie uliczne w Ciechanowicach), ujęto w ewidencji księgowej odpowiednio w dniach: 15 maja i 31 grudnia 2003 r., czym nie dopełniono obowiązku wynikającego z przepisów art. 20 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości.

Wartości środka trwałego – przystanku autobusowego nie powiększono o koszty transportu, określone w fakturze wystawionej przez dostawcę, co było sprzeczne z przepisami art. 28 ust. 2 ustawy o rachunkowości. Przyjęcie na stan środków trwałych w grudniu 2002 r. w kwocie 23.330,73 zł, zaksięgowano w księdze głównej zapisem: strona Wn konta 013 „Pozostałe środki trwałe” i strona Ma konta 072 „Umorzenie pozostałych środków trwałych”, zamiast - przyjęcie pozostałego środka trwałego: 013 (Wn) i 201 (Ma) oraz umorzenie: 072 (Ma) i 400 (Wn), co było niezgodne z wytycznymi rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

W zakresie zadań zleconych

Analiza wydatków związanych z przeprowadzonym w 2002 r. spisem powszechnym wykazała przyznanie przez Gminnego Komisarza Spisowego (Wójta Gminy) nagrody w wysokości 500 zł dla Zastępcy Gminnego Komisarza Spisowego, pomimo że zgodnie z przepisami § 3 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 marca 2000 r. w sprawie kryteriów obliczania wynagrodzenia za wykonywanie czynności związanych ze spisem oraz wysokości i zasad przyznawania dodatków spisowych i nagród (Dz. U. Nr 22, poz. 276) nagrody dla gminnych

komisarzy spisowych i ich zastępców przyznaje dyrektor urzędu statystycznego na wniosek wojewódzkiego komisarza spisowego.

Stwierdzono brak kontrasygnaty Skarbnika na 2. umowach o dzieło na przygotowanie lokali wyborczych i na umowach o dzieło dotyczących przygotowania lokali wyborczych, w związku z przeprowadzanymi w 2002 r. wyborami do rady gminy i wyborem wójta oraz na 5. umowach o dzieło na sporządzenie spisów wyborców, w związku z przeprowadzonym w 2003 r. referendum unijnym, co pozostawało w sprzeczności z art. 46 ust. 3 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.).

W zakresie rozliczeń finansowych z jednostkami organizacyjnymi

Szczegółowość przekazanej Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej informacji o kwotach dochodów i wydatków budżetowych, przyjętych w projekcie uchwały budżetowej na 2003 r., nie spełniała wymogów określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz szczegółowych zasad i terminów rocznych rozliczeń i wpłat do budżetu przez zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych (Dz. U. Nr 122, poz. 1333).

Wójt Gminy nie przekazywał podległym jednostkom informacji o ostatecznych kwotach dochodów i wydatków wynikających z uchwały budżetowej na 2003 rok, mimo obowiązku wynikającego z art. 126 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych.

Kierownik GOPS nie opracował planu finansowego, do czego zobowiązywały przepisy § 4 pkt 3 cyt. rozporządzenia.

W toku wykonywania budżetu Wójt nie zawiadamiał jednostek budżetowych o zmianach w planach finansowych, wbrew wymogom § 9 ust. 1 cyt. rozporządzenia.

Przedstawiając powyższe Panu Wójtowi Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, wnosi o podjęcie skutecznych działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości oraz uchybień szczegółowo opisanych w protokole kontroli oraz niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia w przyszłości, między innymi poprzez realizację następujących wniosków:

1. Prowadzenie gospodarki finansowej jednostek oświaty z zachowaniem przepisów: ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148 ze zm.), ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (jednolity tekst: Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 ze zm.) i ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.), a także wydanymi na ich podstawie przepisami wykonawczymi.
2. Wykonywanie na bieżąco kontroli podległych jednostek organizacyjnych, celem realizacji obowiązków wynikających z art. 127 ust. 2 i ust. 3 ustawy o finansach publicznych.

3. Uzupełnienie dokumentacji opisującej przyjęte zasady rachunkowości o wykaz stosowanych ksiąg rachunkowych techniką ręczną, oraz zakładowego planu kont, o wszystkie faktycznie prowadzone w ewidencji konta, stosownie do przepisów art. 10 ust. 3 ustawy o rachunkowości.
4. Nadawanie numerów identyfikacyjnych dowodom księgowym, będącym podstawą zapisów w ewidencji księgowej, celem wypełnienia dyspozycji art. 21 ust. 1 pkt 1, art. 23 ust. 2 pkt 2 i art. 24 ust. 4 pkt 1 ustawy o rachunkowości.
5. Prowadzenie ewidencji księgowej dochodów i wydatków, zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. Nr 153, poz.1752).
6. Ścisłe przestrzeganie wytycznych rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont (...) oraz zasad zawartych w zakładowym planie kont, w zakresie dokonywanych księgowania na kontach rozrachunkowych zespołu 2 – „Rozrachunki i roszczenia”.
7. Ujmowanie w księgach rachunkowych okresu sprawozdawczego wszystkich operacji, które nastąpiły w tym okresie, celem zapewnienia bieżącego prowadzenia i rzetelności ksiąg rachunkowych, stosownie do przepisów art. 20 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości.
8. Przestrzeganie przepisów art. 118 ustawy o finansach publicznych oraz zasad ustalonych przez Radę Gminy w zakresie finansowania podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych.
9. Księgowanie przypisów i odpisów należności z tytułu podatków i opłat na bieżąco, stosownie do przepisów § 21 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 50, poz. 511 ze zm.).
10. Doręczanie nakazów płatniczych podatnikom w terminie umożliwiającym uiszczenie należności podatkowej w ustawowo określonym terminie, w związku z art. 47 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 ze zm.).
11. Zobowiązanie inkasentów podatków i opłat do terminowego rozliczania się z zainkasowanych przez nich kwot, stosownie do przepisów art. 47 § 4a ww. ustawy.
12. Podejmowanie czynności egzekucyjnych w stosunku do podatników zalegających z wpłatami podatków, zgodnie z przepisami § 5 ust. 1 i § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541 ze zm.).
13. Przestrzeganie przy wydawaniu zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych zasad określonych w przepisach art. 11¹ ust. 5 i ust. 7 ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz.1231 ze zm.), w zakresie bezbłędного naliczania wysokości opłat oraz wnoszenia opłat przed wydaniem zezwolenia.

14. Ustalanie wysokości dodatku funkcyjnego na podstawie przyznanego procentu najniższego wynagrodzenia zasadniczego, stosownie do treści załącznika nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 2003 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. Nr 33, poz. 264 ze zm.).
15. Zrealizowanie w pełnym zakresie zaleceń wynikających z kontroli kompleksowej przeprowadzonej w 1999 r., dotyczących ustalania wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych oraz przekazywania równowartości dokonanych rocznych odpisów na rachunek bankowy funduszu, zgodnie z przepisami ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz.U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.). Przekazanie na rachunek bankowy zakładowego funduszu świadczeń socjalnych równowartości kwot odpowiadających zanizonym odpisom na fundusz w latach 2002 – 2003.
16. Dostosowanie regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, w części dotyczącej osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń finansowanych ze środków funduszu, do przepisów art. 8 ust. 1 ww. ustawy.
17. Przestrzeganie obowiązku zgłaszania robót budowlanych do organu nadzoru architektoniczno-budowlanego, wynikającego z art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r.– Prawo budowlane (jednolity tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 ze zm.).
18. Przestrzeganie przy sporządzaniu kosztorysów inwestorskich przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 26 lutego 1999 r. w sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego (Dz.U. Nr 26, poz. 239).
19. Ścisłe stosowanie przepisów art. 89 ust. 1 ustawy z 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177), w stosunku do ofert niespełniających wymagań ustawowych lub specyfikacji istotnych warunków zamówienia.
20. Zawieranie oraz wprowadzanie zmian do umów na realizację robót budowlanych w sposób zapewniający przejrzystość i czytelność przebiegu ich realizacji oraz prawidłowość rozliczenia. Przestrzeganie zasady właściwego dokumentowania zdarzeń związanych z wykonywanymi robotami.
21. Przy podejmowaniu czynności prawnych powodujących powstanie zobowiązań pieniężnych uzyskiwanie kontrasygnaty skarbnika, stosownie do obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 3 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.).
22. Przestrzeganie kompetencji organów gminy przy sprzedaży lokali mieszkalnych na rzecz ich najemców oraz bezprzetargowej sprzedaży lokali użytkowych dotychczasowym dzierżawcom, odpowiednio do przepisów art. 68 ust. 1 oraz art. 34 ust. 6 i art. 37 ust. 2 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.).
23. Zamieszczanie w wykazach nieruchomości informacji o cenie nieruchomości, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

24. Rzetelne sporządzanie sprawozdań z wykonania podstawowych dochodów podatkowych w zakresie skutków udzielonych przez gminę ulg, odroczeń, umorzeń, zaniechania poboru, stosownie do przepisów określonych w § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. Nr 24, poz. 279 ze zm.).
25. Przestrzeganie obowiązku przeprowadzania na ostatni dzień roku obrotowego inwentaryzacji należności drogą uzyskania od kontrahentów potwierdzeń prawidłowości wykazanych w księgach rachunkowych sald, stosownie do przepisów art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy o rachunkowości.
26. Przekazywanie podległym jednostkom organizacyjnym informacji o ostatecznych kwotach dochodów i wydatków, stosownie do obowiązku wynikającego z art. 126 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, a w przypadku informacji o kwotach dochodów i wydatków budżetowych, przyjętych w projekcie uchwały budżetowej, przestrzeganie szczegółowości określonej w przepisach w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz szczegółowych zasad i terminów rocznych rozliczeń i wpłat do budżetu przez zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych (Dz.U. Nr 122, poz. 1333).
27. Egzekwowanie od kierowników jednostek budżetowych obowiązku sporządzania planu finansowego oraz ich zawiadamianie o zmianach w planach finansowych, stosownie do przepisów odpowiednio § 4 pkt 2 i § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych (...).
28. Wyeliminowanie pozostałych nieprawidłowości szczegółowo opisanych w protokole.

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń do Kolegium Izby. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od daty otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan
Henryk Mazur
Przewodniczący Rady Gminy
Marciszów